

bejdskrævende opgaver. Det anførtes også, at dette privatforbrug normalt fremgår af den erhvervsdrivendes skatteregnskab, således at heller ikke de erhvervsdrivende stilles over for nye krav til opgørelse af privatforbruget. Fremgår dette ikke af regnskabet, eller godkendes det ikke af ligningsmyndighederne, må disse selv til brug ved skatteligningen opgøre privatforbruget. Der vil således altid som led i ligningsarbejdet være taget stilling til størrelsen af den pågældende skatteydere privatforbrug. Det er indgået i ligningen og må derfor også kunne anvendes som grundlag for en begrænsning af afskrivningerne, der ikke medfører nogen fortabelse af disse, men alene en eventuel udskydelse til følgende år. Det er derfor anset for mest hensigtsmæssigt at præcisere anvendelsen af det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug i selve lovteksten, idet det samtidig ved ændringsforslaget om et *nyt stk. 2* tilsigtes, at der landet over opnås en ensartet praktisering af begrebet privatforbruget i skatteligningen. Dette behov eksisterer i øvrigt allerede i dag.

Ad stk. 3.

Ændringsforslaget til det oprindelige stk. 2 der nu bliver *stk. 3*, sigter på en klargørelse af, at de afskrivninger, der her er tale om, er sådanne, som ellers ville fortabes, hvis de ikke foretages i det pågældende år. Det drejer sig om bl. a. afskrivning på good-will, visse ombygningsafskrivninger, afskrivning på tidsbegrænsede rettigheder m. m., men derimod ikke de normale bygningsafskrivninger.

Ad stk. 4.

Det særlige hensyn til nyetablerede varetages nu ved den specielle regel i ændringsforslaget om et *nyt stk. 4*. Efter ændringsforslaget holdes skattepligtige, der første gang har etableret selvstændig erhvervsvirksomhed, helt uden for de nye regler, således at der ikke for disse førstegangsetablerede sker nogen begrænsning af afskrivningsmulighederne inden for de første 5 år efter etableringen.

Desuden er der ved 20.000 kr.-reglen i stk. 4 taget hensyn til erhvervsdrivende med mere beskedne indtægter, som måske er nødt til at klare et rimeligt privatforbrug ved lån eller formueforbrug. Hovedformålet med lovforslaget har været at hindre, at personer med stor indtægt udnytter afskrivningerne til at bringe deres skattepligtige indtægt urimeligt ned, måske til nul. Efter ændringsforslaget sker der ingen begrænsning af afskrivningerne, når privatforbruget ikke overstiger 50.000 kr. og differencen mellem den skattepligtige indtægt og privatforbruget er på under 20.000 kr. Overstiger privatforbruget de 50.000 kr., skal der ske en gradvis reduktion af dette differencebeløb, således at det helt bortfalder, når privatforbruget er på 70.000 kr. og derover.

Ad stk. 5.

Forslaget skal sikre, at den pågældende skattepligtige umiddelbart har adgang til selv at overføre de pågældende afskrivninger m. m. til et følgende regnskabsår og ikke skal indhente speciel tilladelse hertil hos skattemyndigheden.

Grünbaum (S).

Heinesen (S).

Per Hækkerup (S).

Søren Jensen (S).

Egon Jensen (S).

Christophersen (V).
næstformand.

Enggaard (V).

Bernhard Baunsgaard (RV).

Dahlgaard (RV).

Hagen Hagensen (KF).

Stetter (KF),
formand.

Børge Johansen (CD).

Arne Bjerregaard (KrF).

Gede (FP).

Gerstrøm (FP).

Glistrup (FP).

Ømann (SF).